

Sygn. akt II. K. 287/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Nalepa

Protokolant: Witold Wojtak

w obecności Prokuratora: Jakuba Bętkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2017 r. sprawy **A. F. (1)**, s. Z. i B. zd. G., urodzonego (...) w P. (...), skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 10 stycznia 2014 r. w sprawie II K 706/13 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk popełniony 22 lipca 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 4 lat i dozór kuratora oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych; Postanowieniem z dnia 15 marca 2016 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. Skazany nie rozpoczął wykonywania kary pozbawienia wolności.

2. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie II K 837/15 za czyn z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk popełniony 16 stycznia 2014 r. na kary: 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne po 30 godzin miesięcznie. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności, nie wprowadzono do wykonania kary ograniczenia wolności;

3. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 5 maja 2016 r. w sprawie II K 89/16 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk popełniony od 5 do 17 grudnia 2015 r. na karę na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2017 r. na podstawie art. 2a § 1 kw zamieniono skazanemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu; skazany nie odbył kary aresztu.

4. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie II K 159/16 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk popełniony 18 stycznia 2016 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; skazany odbył karę pozbawienia wolności w dniu 19 lipca 2017 r.

1. na podstawie art. 85 § 1 - 4 kk, art. 85 a kk, art. 86 § 1 kk, art. 87 § 1 kk wymierza skazanemu A. F. (1) z wyroków opisanych w punktach 1 i 2 karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 19 lipca 2017 r. ze sprawy opisanej w punkcie 2 wyroku łącznego przy czym 1 (jeden) dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest 1 (jednemu) dniowi kary pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie objęcia karą łączną kar wymierzonych wyrokami opisanymi w punktach 3 i 4 wyroku łącznego;

4. na podstawie art. 576 kpk orzeka, że wyroki podlegające połączeniu nie podlegają wykonaniu w zakresie objętym niniejszym wyrokiem łącznym a w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;

5. zwalnia skazanego od wydatków związanych w wydaniem wyroku łącznego.

UZASADNIENIE

Z urzędu ustalono, iż A. F. (1) został skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 10 stycznia 2014 r. w sprawie II K 706/13 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk popełniony 22 lipca 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 4 lat i dozór kuratora oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych.

Postanowieniem z dnia 15 marca 2016 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. Skazany nie rozpoczął wykonywania kary pozbawienia wolności.

2. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie II K 837/15 za czyn z art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk popełniony 16 stycznia 2014 r. na kary 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne po 30 godzin miesięcznie. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności, nie wprowadzono do wykonania kary ograniczenia wolności;

3. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 5 maja 2016 r. w sprawie II K 89/16 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 12 kk i art. 64 § 1 kk popełniony od 5 do 17 grudnia 2015 r. na karę na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2017 r. na podstawie art. 2a § 1 kw zamieniono skazanemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu; skazany nie odbył kary aresztu;

4. Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 1 czerwca 2016 r. w sprawie II K 159/16 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 64 § 1 kk popełniony 18 stycznia 2016 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; skazany odbył karę pozbawienia wolności w dniu 19 lipca 2017 r.;

5. łącznym Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 2 listopada 2016 r. w sprawie II K 289/16 którym wymierzono skazanemu z wyroków 1-4 karę łączną 3 lat pozbawienia wolności; wyrok utracił moc w związku z postanowieniem opisanym w punkcie 3;

Wcześniejsze skazania A. F. objął wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Ł. (...) w Ł. w sprawie V K 1316/12, który wykonano w całości.

Na wstępie wskazać należy, iż w niniejszej sprawie z uwagi na zapadnięcie po 1 lipca 2015 r. wyroków skazujących z punktów 2-4 zaszła konieczność rozważenia czy przy orzekaniu w przedmiocie wyroku łącznego należy zastosować rozwiązania dotychczasowe czy też nowe, obowiązujące po dniu 1 lipca 2015 r. Wynikało to z treści art. 19 ust 1 ustawy z dnia 25 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 r., poz 396) w zw z art. 4 § 1 kk.

Po rozważeniu obu wariantów sąd doszedł do przekonania, iż dla skazanego względniejsza będzie nowa ustawa, ponieważ pozwala na korzystniejsze ukształtowanie kary łącznej.

Według ustawy w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. (przepis art. 85 § 1 – 4 kk) nie było formalnych przeszkód, aby połączyć skazania opisane w punktach 1 i 2 postanowienia. Co do skazań z punktów 3 i 4 istniały przesłanki negatywne do ich połączenia z pozostałymi karami. Skazanie z punktu 3 „opiewało” w dacie wyrokowania na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, która na skutek wydania postanowienia Sądu Rejonowego w P. (...) z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie II Ko 141/17 została przekształcona na karę aresztu. Stanowi to przeszkodę do połączenia z pozostałymi karami pozbawienia wolności uwagi na różnorodność. Obowiązujące przepisy (art. 85 § 1 kk) nie dają (podobnie z resztą jak poprzednie) możliwości łączenia kary pozbawienia wolności z karą aresztu por wyrok Sądu

Najwyższego w wyroku z 26 czerwca 2007 r., II KK 115/07, LEX nr 450353). Niezależnie od tego kara aresztu została już wykonana.

Co do kary z punktu 4 – kary 1 roku pozbawienia wolności – przeszkodą w jej połączeniu z karami 1 i 2 jest fakt odbycia jej w całości z dniem 19 lipca 2017 r. czyli przed wydaniem wyroku łącznego.

Zatem „nowa ustawa” pozwalała na łączenie kar: 2 lat pozbawienia wolności (sprawa I) oraz 2 miesięcy pozbawienia wolności i 10 miesięcy ograniczenia wolności (sprawa II). W takiej sytuacji granice kary łącznej biegły od 2 lat pozbawienia wolności (kara najsurowsza) do 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności (2 lata+2 miesiące+1/2 z 10 miesięcy ograniczenia wolności czyli 5 miesięcy pozbawienia wolności, stosownie do przelicznika z art. 87 § 1 kk; suma kar).

Połączeniu podlega kara mieszana z wyroku 2 orzeczona z użyciem art. 37 b kk, ale brak podstaw do zastosowania przepisu art. 87 § 2 kk, ponieważ dotyczy on sytuacji kiedy wymierzono wyrokami podlegającymi łączeniu co najmniej 2 kary mieszane lub też co najmniej dwie kary ograniczenia wolności i kary pozbawienia wolności (por. Nowelizacja Kodeksu karnego. Komentarz., pod red W. Wróbla, wyd. Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja rok 2015). W ramach skazań z punktów 1 i 2 mamy do czynienia tylko z jedną karą ograniczenia wolności.

Karę łączną ukształtowano na zasadzie mieszanej tzw asperacji. W ocenie sądu nie ma podstaw do premiowania skazanego pełną absorpcją. Po pierwsze nie jest to zasada wyjściowa dla kształtowania kary łącznej w każdym przypadku tylko dobrodziejstwo dla skazanych, którzy popełniają małą liczbę przestępstw, pomiędzy którymi istnieje ścisły związek a ich postawa w izolacji penitencjarnej jest wzorowa. Czyny w sprawie 1 i 2, choć skierowane przeciwko temu samemu dobru prawnemu i dzieli je stosunkowo krótki odstęp czasu (22 lipca 2013 r. - 16 stycznia 2014 r.) zostały popełnione w różny sposób (zabór i wyłudzenie) i przeciwko innym pokrzywdzonym, więc związek merytoryczny między nimi jest nie jest silny. Poza tym zastosowaniu absorpcji sprzeciwia się zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej, które jest poniżej przeciętnej. A. F. był karany dyscyplinarnie, nie jest zainteresowany indywidualnym programem oddziaływania, zrezygnował z pracy w jednostce penitencjarnej i co najgorsze przedstawia bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.

Dlatego też wymierzono skazanemu karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności stosując zasadę mieszaną zbliżoną do absorpcji.

Ustawa poprzednio obowiązująca dawała możliwość połączenia skazań z punktów 2 i 4, ponieważ wyrok w sprawie II K 837/15 Sądu Rejonowego w P. (...) zapadł 13 kwietnia 2016 r. a czyn za który skazano A. F. w sprawie 4 - II K 159/16 skazany popełnił 18 stycznia 2016 r. więc przed wydaniem pierwszego nieprawomocnego wyroku za przestępstwa wchodzące w zbieg (art. 85 kk w brzmieniu do 1 lipca 2015 r.). W tej konfiguracji połączeniu podlegały: kara mieszana 2 miesięcy pozbawienia wolności i 10 miesięcy ograniczenia wolności z wyroku 1 i kara 1 roku pozbawienia wolności z wyroku 4, która została już wykonana w całości z dniem 19 lipca 2017 r. Granice kary łącznej biegły od 1 roku do 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Oczywiście skazanemu do odrębnego wykonania pozostawałaby kara 2 lat pozbawienia wolności ze sprawy 1 co do której nie zachodził warunek zbiegu ze skazaniami z punktów 2,3,4, gdyż przestępstwa w sprawach 2,3,4 skazany popełnił po zapadnięciu wyroku 1.

Dla skazanego takie połączenie byłoby opłacalne, przy założeniu, że ustalony karę łączną na zasadzie absorpcji lub asperacji co najwyżej w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Na jej poczet, zgodnie z art. 577 kpk zaliczono by roczny okres wykonania kary z punktu 4, więc faktycznie skazany miałby do odbycia 2 lata pozbawienia wolności z odrębnie wykonywanej kary 1 i „nic” z kary łącznej roku pozbawienia wolności w razie zastosowania absorpcji lub 2 miesiące w razie niezwykle korzystnej asperacji. Z tym że na absorpcję skazany nie zasłużył, co opisano wyżej, zaś przy ustalaniu wychyłu asperacji w kierunku kumulacji czy też absorpcji, okoliczności przedstawiały się dla skazanego mniej korzystnie, niż przy zastosowaniu ustawy nowej, z racji znacznego odstępu czasowego pomiędzy przestępstwami w zbiegu, które dzielił okres (16 stycznia 2014 r. a 18 stycznia 2016 r.) ponad dwóch lat zacierający związek między przestępstwami, przemawiający w połączeniu ze słabą opinią z zakładu karnego za orzeczeniem kary łącznej na zasadzie zbliżonej kumulacji czyli 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności; w takim układzie skazany

miałby do odbycia 2 lata ze skazania z pkt 1 i 5 miesięcy kary łącznej uwzględniając zaliczenie związane z wykonaniem kary z pkt 4. Tymczasem w konfiguracji, bazującej na połączeniu kar z punktów 1 i 2 jest to okres pomiędzy znacznie krótszy (niecałe 6 miesięcy). Krótszy okres to bliższy związek między przestępstwami, a im bliższy związek tym lepiej dla kary łącznej z punktu widzenia jej łagodzenia. Dlatego też, zdaniem sądu, to nowa ustawa jest korzystniejsza, a jej zastosowanie daje wymierny efekt w postaci o 2 miesiące krótszego pobytu w jednostce penitencjarnej.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono skazanego od kosztów postępowania o wyrok łączny, bo odbywa karę, nie posiada dochodów, ani majątku, więc wyłożenie wydatków było by dla niego zbyt uciążliwe, a jednocześnie nie dałoby się ich wyegzekwować w drodze egzekucji.